

Příspěvek na 33. výroční schůzi SO

Vážené sestry, vážení bratři.

Blahé paměti jsme označovali naše zkušené starší bratry za tzv. „rakváče“. Oni to věděli a náš slang brali s nadhledem. Dnes jsme my označováni za brontosauy. A už to není nadsázka, ale konstatování faktu. To však nemohu přijmout. Je to totiž jako vystavená červená karta před začátkem zápasu. Je to diskvalifikace, která není fér.

Proč zmiňuji zdánlivě malicherná slova? Možná by byla malicherná, kdyby pocházela od dětí ve skautském nebo vlčáckém věku. Ale tato brontosauří mantra bohužel přichází od činovníků v rolích předsedů krajů, okresních rad a střediskových vůdců. Všimněte si, používám slovo vůdců, nikoli vedoucích. V těchto dvou slovech je obrovský rozdíl.

Vůdce je někdo, kdo jde příkladem, kdo inspiruje a motivuje ostatní. Vedoucí je jen administrativní pozice, někdo, kdo řídí a kontroluje. Tato jazyková nuance možná někomu připadá jako slovíčkaření, ale právě ve skautingu, kde je hodnota osobního příkladu tak důležitá, má tento rozdíl velký význam. Když vůdci nazývají své zkušenější kolegy brontosauy, posílají tím nepřímou zprávu, že jejich čas je pryč, že už nemají co nabídnout. A to je chyba.

Vrátím se k myšlence o prehistorických obojživelnících. Co mě přimělo k vám promluvit? Byl to vygenerovaný e-mail po ukončení mé funkce vedoucího (nikoli vůdce). Něco v duchu: díky za tvou práci, můžeš se dále realizovat a pokračovat v těchto funkcích: následuje výčet možných funkcí. E-mail přišel z ústředí, vygeneroval jej systém. Toť vše. Po 33 letech intenzivní práce vůdce oddílu mně poděkoval stroj.

Jako IT pracovník podporuji techniku ve skautingu všemi deseti. Ovšem neosobní přístup a odcizení se bratru a sestře na jakékoli příčce skautské hierarchie je destruktivní pro naše společenství. Tento fenomén odcizení vnímám čím dál častěji. Měli bychom být ti, kteří se zasadí o to, aby společenství nebylo jen odleskem masových akcí. Péče o společenství sester a bratří v každodenní skautské práci je naší povinností i odpovědností.

Vzpomínám si na dobu, kdy jsem poprvé vstoupil do skautského oddílu. Cítil jsem se jako součást něčeho většího, něčeho smysluplného. To nebylo jen díky programům a aktivitám, ale hlavně díky lidem, kteří se o nás starali. Byli to vůdci, kteří se zajímali o každého jednotlivce, kteří nám věnovali svůj čas a energii. Učili nás nejen dovednostem, ale i hodnotám. Byli pro nás vzory. A to je něco, co bychom neměli ztratit.

Možná se ptáte: co bych za tu práci chtěl? Ano, chtěl bych pár slov napsaných od srdce, upřímné děkuji, bratrský stisk levičky a přímý pohled do očí. A co mé středisko, které mě zná nejlépe? Mám ho, ale tohle se u nás nenosí.

V dnešní době, kdy je svět stále více digitalizovaný, je snadné ztratit osobní kontakt. E-maily a zprávy jsou rychlé a efektivní, ale nenahradí osobní setkání, rozhovor, úsměv. Skauting je o lidech, o vztazích, o komunitě. Je na nás, abychom tuto podstatu zachovali. Abychom se navzájem podporovali a oceňovali.

Myslím, že je důležité zmínit i postoj Náčelnictva k otázce oceňování aktivních a zasloužilých skautských činovníků. Přestože se skauting zakládá na dobrovolné práci a službě pro druhé, neměli bychom přehlížet, jak velký vliv má uznání na motivaci a pocit sounáležitosti. Náčelnictvo by mělo chápat, že ocenění není jen o formálním poděkování či předání symbolického odznaku, ale o skutečném vyjádření vděčnosti za odvedenou práci. Neochota či váhavost v této oblasti může vést k pocitu, že dlouhodobá oddanost a obětavost nejsou dostatečně ceněny, což může mít negativní dopad na celkovou morálku a chuť pokračovat v činnosti. Skautské společenství je silné právě díky svým členům, kteří mu věnují svůj čas a energii, a ti si zaslouží, aby jejich úsilí nebylo přehlíženo.

Vážené sestry, vážení bratři Svojsíkova oddílu. Prosím vás, buďte strážci bratrství a sesterství. Nebojme se ozvat proti nespravedlnosti, nebojme se napomenout mladší – oni to od nás očekávají. Máme odpovědnost vůči těm, kteří přijdou po nás. Je na nás, abychom jim předali to nejlepší, co jsme se naučili. Abychom je vedli příkladem, nikoli jen slovy.

Děkuji za toto krásné společenství Svojsíkova oddílu. Zde se cítím krásně. Věřím, že společně můžeme překonat jakékoli překážky a zachovat hodnoty, které nás spojují. Buďme těmi, kteří nesou pochodeň dál, kteří ukazují cestu. Jen tak zůstane naše skautské společenství silné a živé.

Milé sestry, milí bratři, závěrem mi dovolu nabídnout můj YouTube kanál @vlackedoupe, kde se snažím ve svých podcastech nabízet poklady skautingu, nabízet dobrodružnou cestu skautingu, odkrývat historii, listovat v minulosti, hledat smysl a podstatu skautingu.

Sloužím!

Praha, 21. 9. 2024

Miroslav Doubrava – Akela
emeritní vůdce 14. oddílu sv. Františka z Assisi Kroměříž
vzdělavatel s OČK Vedení oddílu
a doživotní člen Svojsíkova oddílu, Plajnerovy družiny